

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 05/10/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 213: Bạn khai đạo cho quỷ thần, họ đều hoan hỉ tiếp nhận

Người chân chính học Phật đều được thiên long, thiện thần kính trọng hướng hồ là quỷ thần cấp thấp. Tuy nhiên chúng ta phải hiểu rằng khi chúng ta khai đạo cho quỷ thần thì chúng ta phải có đạo để mà khai chứ không phải là nói rất nhiều nhưng không làm. Khai đạo theo cách đó, làm sao quỷ thần nghe được. Muốn khai đạo cho quỷ thần thì phải có đạo, tức là phải có tu tập, phải thật làm, khi ấy, quỷ thần sẽ kính trọng và tiếp nhận những lời nói chân thật.

Cũng vậy, hằng ngày chúng ta đi rao giảng, bảo người ta bố thí nhưng người ta quan sát thấy chúng ta nói nhưng không làm vậy thì ai sẽ tin chúng ta. Cho nên phải thật làm! Mình khuyên họ bố thí và họ bố thí một, chúng ta phải bố thí mười. Đối với quỷ thần thì càng phải nghiêm túc hơn. Họ thậm chí còn thấu hiểu khởi tâm động niệm của chúng ta. Họ biết mình làm thật hay làm giả. Muốn quỷ thần có thể hoan hỉ tiếp nhận lời khai đạo thì điều chúng ta nói phải là điều chúng ta đã làm, phải làm một cách triệt để. Từ đó, lời chúng ta nói sẽ dẫn đạo một cách mạnh mẽ.

Chúng ta từng nghe câu nói: “*Đức trọng quỷ thần kinh*”. Từng có chuyện có những con Ma nhỏ nhập lên và nói rằng: “*Rất sợ vị đó vì vị đó có tháp to lắm*”. Tháp là gì? Là những việc làm chân thật lợi ích chúng sanh. Đó chính là tòa tháp của công đức, phước báu. Cho nên hằng ngày, chúng ta phải bắt đầu mọi sự mọi việc bằng sự chân thành. “*Chân thành*” là hai chữ đầu tiên trong 20 chữ mà Hòa Thượng Tịnh Không đã chỉ dạy. Ngài cũng dạy chúng ta “*Thanh Tịnh*”, tức là tâm không ô nhiễm dù làm được rất nhiều việc.

Quan trọng là “*Việc tốt cần làm, nên làm, không công không đức*” và luôn “*Bình Đẳng*” trong đối đãi, tức là biết đặt lợi ích của chúng sanh lên trên còn lợi ích cho “*ta*” và “*cái của ta*” thì phải đặt ở phía sau và thật nhỏ. Những chú đi cùng tôi đều biết tôi làm những việc lợi ích bên ngoài như thế nào. Còn đối với Mẹ, tôi biếu đều hằng tháng nhưng chỉ là khoản vừa đủ dùng, bà phải chi tiêu chặt chẽ mới được. Chỗ ở của tôi và của mẹ tôi có thể khiến người ta cho rằng sao mà tầm thường đến thế, mọi tiện nghi xung quanh đều hạn chế. Tuy nhiên, hãy đến xem những khu đào tạo mà tôi xây dựng.

Chúng ta phải nên hiểu rằng nếu khởi tâm tự tư tự lợi thì chúng ta lấy phước ở đâu có nhiều để làm lợi ích cho chúng sanh nữa! Cô Tịnh Du từng nói tiền trong ngân hàng là con số và tiền trong tay mình chỉ là đồng giấy vụn. Tiền trong tay của những người

tự tư ích kỷ là lòng tham, có 9 đồng, họ còn mong có thêm 1 đồng để đủ 10. Còn tiền trong tay của người luôn làm lợi ích cho chúng sanh thì gần như tuôn chảy để giúp ích tất cả.

Tôi vừa tặng cho một chú học trò một chiếc máy hàn bằng laze, có thể hàn được inox. Tôi nghĩ rằng nhờ chiếc máy này mà chúng ta có thể tự sản xuất ra cả các thùng nồi và các thiết bị trong các lò sản xuất đậu phụ. Vậy các vị xem có phải như thế là lợi ích cho chúng sanh, cho cộng đồng và cho xã hội không? Hôm trước ở Phú Yên chúng ta có lắp đặt một lò đậu, vận hành và chuyển giao mà người cả làng đều đến xem. Họ cứ ngỡ là ông thầy này giàu lắm, họ không biết là tất cả đều do công sức của anh em hợp lại. Mọi thứ chúng ta đều tự làm, chỉ mua những thiết bị nhỏ còn thiếu.

Nếu có tâm phục vụ chúng sanh thì dần dần chúng ta sẽ làm được nhiều việc để có thể hạ thấp nhất những chi phí mà chẳng phải xin tiền ai. Lúc đầu một lò đậu chúng ta phải bỏ ra 50 triệu đồng rồi dần dần giảm còn 30 triệu, thời gian tới có lẽ chỉ bỏ tiền mua mô tơ, dây moay-so và cầu giao. Làm vườn rau cũng vậy, đất thì có người cho mượn, anh em cùng nhau tích cực trồng trọt, làm ra sản phẩm mang đi tặng. Có người cho nguyên liệu làm đậu phụ, có người lại trả tiền điện mà nếu không ai cho nguyên liệu thì chúng ta mua, ai không trả tiền điện thì chúng ta trả. Chúng ta dứt khoát không xin, tự thân nỗ lực làm được thì làm, không làm được thì nghỉ, chuyên tâm niệm Phật.

“*Chân Thành*” chính là những gì tôi đang nói, mọi thứ lưu xuất từ tâm chân thành. Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta phải “*Chánh Giác*”. Mọi việc làm phải Chánh mà không Tà, phải chân thật lợi ích chúng sanh chứ không phải xây dựng bá đồ cá nhân, làm lợi ích cho riêng mình. Các lò đậu, vườn rau làm được bao nhiêu, thích cho chỗ nào thì cho chứ tôi không nói phải mang đến cho Mẹ tôi, hay cho thân bằng quyến thuộc của tôi. Tôi chỉ yêu cầu sản phẩm làm ra phải đạt chất lượng.

“*Chân Thành*” phải đi cùng “*Chánh Giác*”, còn nếu không “*Chánh Giác*” mà ngu ngơ thì Ma dẫn lối Quỷ đưa đường. Giác là không Mê, Giác là phải Chánh. Tà ma ngoại đạo cũng tự cho mình là Chánh, nhưng đó không phải là Chánh. Chánh thì phải phù hợp với đạo lý nhân quả và giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Một người đến cầu Phật một trái dưa có vỏ đỏ ruột vàng. Phật sẽ chỉ dạy rằng: “*Con ở Long Điền hay Long An? Long Điền thì đất cát, Long An là đất sét nên con phải lựa giống dưa phù hợp thổ nhưỡng, con phải lao động chăm chỉ ba tháng 10 ngày, chăm sóc cẩn cù thì con mới có được trái dưa ngon!*”. Cũng có người đến xin Phật, thì vị Phật đó trả lời là: “*Cúng dường đi, cúng dường ta thì ta sẽ cho*”. Người đó cũng cúng dường nhưng trái dưa đó không phải là trái dưa thật. Chúng ta nghe thì biết đâu là Chánh đâu là Tà! Tất cả những điều Phật dạy đều có Nhân Duyên Quả. Nhân cộng Duyên mới ra Quả.

Cuối cùng là “*Từ bi*”. Đó không phải là yếu hèn, nhu nhược, đụng đầu khóc đó. “*Từ bi*” là thấy được nỗi đau khổ của chúng sanh và phải hiểu nguyên nhân để giúp chúng sanh thoát sự đau khổ. “*Từ*” là ban lành, “*Bi*” là cứu khổ. Có người ngày ngày đi

rẫy nước và bảo rằng họ đi ban phước cho chúng sanh. Phước ở đâu mà họ ban? Họ có làm Phước đâu mà có Phước cho chúng sanh. Cứu khổ là chúng ta phải dạy cho chúng sanh biết phương pháp diệt khổ, phải biết rõ “*Sanh Lão Bệnh Tử Khổ*”, “*Ái Biệt Ly Khổ*”, “*Cầu Bất Đắc Khổ*” và “*Ngũ Ấm Xí Thịnh Khổ*”.

Nói đến cứu khổ là phải có cách gì khiến người ta thoát khổ! Ví dụ như có người anh của một chú ở đây hằng ngày phải đi rừng đốn củi, bốc than. Tôi có khuyên là không làm việc đó mà hãy đến các lò đậu học cách làm đậu. Sau đó, tôi còn tặng cho anh một lò đậu mà không ràng buộc là chỉ có cho tặng. Khi nào anh thích cho thì anh cho, khi nào anh thích bán thì anh bán. Đây là cách cách để giúp mọi người chuyển đổi nghề nghiệp, từ nghề nghiệp chặt phá cây rừng, đốt than, giờ đây chỉ sau một tuần là có thể làm được đậu phụ.

Người làm những việc thật làm thì mới có đạo để khai đạo cho quỷ thần, cho chúng sanh. Mọi người đều nhìn vào sự thật làm của chúng ta. Hiện tại, có thể người ta chưa tán thán vì đồ kỳ nhưng sau này họ sẽ thay đổi cách nhìn của họ và khi họ thay đổi cách nhìn rồi thì chắc chắn họ sẽ thay đổi cách làm. Khai đạo không phải là hằng ngày đi thuyết giảng đạo lý suông mà đòi hỏi hằng ngày phải thật làm. Thật làm thì chắc chắn phải mất rất nhiều thời gian. Thật làm lâu ngày cũng sẽ ảnh hưởng đến chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “***Trên Kinh, Phật nói với chúng ta rằng nếu bạn muốn sanh thiên, chỉ ít bạn phải tu hành thành công 10 nghiệp thiện. Bạn sanh thiên, tuyệt đối không phải là Thượng Đế yêu thương bạn rồi Thượng Đế đề bạt bạn. Thượng Đế nhìn thấy bạn đến thì lập tức hoan nghênh đón tiếp bạn. Nếu bạn nịnh bợ, bạn đến được nhưng bạn không đủ tư cách thì cho dù Thượng Đế có từ bi, có hy vọng bạn đến thì bạn vẫn không thể đến được. Mọi người sau khi thấu hiểu được điều này rồi thì từ nay về sau có thái độ gì đối với quỷ thần? Khổng Lão Phu Tử dạy rằng “Kính Nhi Viễn Chi” – Kính trọng nhưng không gần gũi.***”

Không phải chúng ta hằng ngày nịnh bợ Thượng đế, thì Ngài đề bạt chúng ta. Sanh thiên là do chúng ta có đủ điều kiện, đủ tư cách làm thiên nhân. Cũng vậy, chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chẳng phải là do Phật A Di Đà đặc biệt yêu thương nên mới tiếp dẫn, mà là do chúng ta có đầy đủ điều kiện để vãng sanh. Trên Kinh A Di Đà, Thích Ca Mâu Ni Phật nói: “*Nếu có chúng sanh nào niệm Phật từ một đến bảy ngày nhất tâm bất loạn thì Phật A Di Đà và Thánh chúng sẽ tiếp dẫn chúng sanh đó vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc*”. Người có đầy đủ tư cách, đầy đủ điều kiện bước vào thế giới Tây Phương Cực Lạc thì Phật và thánh chúng sẽ hoan nghênh người đó, chứ không phải các Ngài sùng ái rồi đưa chúng sanh về đó. Chúng ta phải rõ ràng việc này. Chúng ta đề khởi niềm tin như vậy thì nghị lực bỗng trở nên phi thường.

Ai đó đến được cõi trời là do có đầy đủ tư cách. Nếu Thượng đế dùng cảm tình để làm việc, muốn nâng bạn lên cõi trời cũng không thể được, không cách gì làm được.

Ứng xử với quỷ thần là “*Kính Nhi Viễn Chi*” – Kính trọng nhưng không gần gũi. Hiện tại họ là chúng sanh, tương lai họ thành Phật. Bây giờ họ là quỷ thần nhưng tánh Phật trong họ vẫn có. Kính trọng nhưng không gần gũi, không ai cầu, van xin, bợ đỡ nịnh hót.

Hòa Thượng nói: “***Thiên thần và quỷ thần là chúng sanh ở trong sáu cõi. Trình độ của họ không hơn gì chúng ta!***” Thậm chí, trình độ của họ còn thua chúng ta nếu chúng ta ngày ngày nỗ lực tu hành, tích công bồi đức. Cơ hội tích công bồi đức của chúng ta đôi lúc nhiều hơn cơ hội của họ. Chúng ta nói ra không phải để so đo, mà là để mọi người không nên đi van xin cầu cúng quỷ thần. Những điều họ nói 10 việc thì trúng được một, hai việc. Họ là chúng sanh sáu cõi nên vẫn còn trong Mê Tà Nhiễm. Phần nhiều chúng ta lại không tin giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. Vì sao vậy? Vì làm theo các Ngài, chúng ta phải thay đổi tập khí xấu ác còn làm theo quỷ thần thì không cần, còn được tùy thuận tập khí xấu ác.

Nghe theo giáo huấn của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền chúng ta cảm nhận thấy sự khoáng đạt, mạnh mẽ, chứ không thấp hèn. Hòa Thượng nói: “*Quân tử là thấy lợi không màng, thấy khó thì dẫn thân vào*”. Cho nên hãy thử làm theo, nghe theo, để cảm thấy sự khoáng đạt, phi thường ấy. Người thấy lợi không màng, không phải là không có lợi. Gần đây, tin tức đưa tin về Người Việt Nam làm được những công việc tầm cỡ thế giới, điều này đáng để cho chúng ta học tập. Người Việt Nam thấy lợi không màng, thấy khó dẫn thân vào. Chúng ta học Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì làm theo giáo huấn, chuẩn mực của Phật Bồ Tát Thánh Hiền, đừng bao giờ dùng cảm tình để làm việc. Cảm tình là mê, là tri thức sẽ dần dần dẫn chúng ta đi sai lầm. Lí trí là giác, là trí tuệ mà trí tuệ thì không sai lầm.

Hòa Thượng nói: “***Bạn làm thiện, không cần cầu quỷ thần bảo hộ thì chính mình cũng sẽ được thiện báo. Còn nếu bạn tạo ác mà cầu quỷ thần bảo hộ để bạn không bị ác báo thì quỷ thần không có năng lực này! Bạn cầu quỷ thần chẳng những không có chỗ tốt mà còn thêm một lần tội. Thế là vẫn là tạo thêm nghiệp. Hằng ngày, bạn đi bái lạy quỷ thần, cúng bái nịnh hót quỷ thần, thật ra, trừ những người không tu hành, không làm tốt lời Phật dạy, chứ đối với người làm tốt theo lời Phật, quỷ thần không gánh vác nổi.***”

Nếu không làm thiện mà cầu quỷ thần ban cho mọi sự tốt lành thì quỷ thần cũng không cách gì làm được. Lời chỉ dạy này Hòa Thượng hoàn toàn đúng đạo lý. Chúng ta cầu quỷ thần bảo hộ khi chúng ta làm ác thì không những quỷ thần mà ngay đến Phật Bồ Tát cũng không có năng lực để che trở cho chúng ta khi chúng ta tạo ác. Chúng ta tạo tội mà không hối lỗi, lại còn đi bợ đỡ, nịnh hót thì chính là tạo thêm tội. Người chân thật làm tốt lời Phật dạy là bậc đại thiện, nếu người này lạy quỷ thần thì quỷ thần không dám nhận. Chúng ta hiện tại có đầy đủ các tập khí: “*ảo danh ảo vọng*”, “*tự tư tự lợi*”, ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*” thì những việc làm của chúng

ta chẳng có tác dụng, chẳng có ảnh hưởng gì với họ. Người không thật làm, không có kết quả thù thắng nên mới đi bợ đỡ quỷ thần.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu bạn chân thật là học trò của Phật thì quỷ thần tôn kính bạn, không dám tiếp nhận sự bái lạy của bạn. Bạn đến nơi quỷ thần, bạn không cần bái lạy, chỉ cần cung kính vái chào. Sau khi chào hỏi rồi thì phải khai thị cho họ thì mới đúng. Ta khai thị thế nào? Ta khuyên họ Ta Bà là cõi khổ, không nên ở đây lâu, phải hướng về Tây Phương Cực Lạc niệm Phật cầu sanh về thế giới này. Ta nên khuyên bảo họ không nên sát sanh, không nên tiếp nhận đồ cúng tanh hôi (thịt chúng sanh). Hãy khuyên họ ăn chay, giữ giới sát, giới dâm, giới trộm cắp, khuyên họ quy y Tam Bảo – Quy y Phật, Quy y Pháp, Quy y Tăng, thậm chí đọc bài Quy y Phật Pháp Tăng cho họ nghe và còn khuyên họ niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ.***

“Làm được như vậy, bạn đã làm thầy của họ rồi! Như vậy mới đúng! Cho nên việc này không nên điên đ’ảo. Chúng ta phải có lễ mạo đối với quỷ thần, không được xem thường họ, không được có thái độ khinh mạn. Bạn khuyên họ niệm Phật, khuyên họ hộ trì chánh pháp. Có rất nhiều quỷ thần khi được bạn khai đạo thì họ sẽ hoan hỉ vui vẻ tiếp nhận và làm theo.

Trong 1200 chuyên đề của Hòa Thượng Tịnh Không, Ngài chỉ dạy rằng mỗi chúng ta có rất nhiều oan gia trái chủ, thế nhưng, nếu chúng ta làm tốt, mọi việc chúng ta làm là thiện, là tích cực lợi ích chúng sanh thì những oan gia trái chủ đó không đến tìm ta để báo thù mà họ đến tìm chúng ta để hỗ trợ. Thậm chí họ không dám hãm hại vì nếu họ hại chết chúng ta, họ có gánh nỗi chẳng? Cho nên trong cuộc sống thường ngày, chúng ta phải thật làm thì cho dù là oan gia trái chủ, họ cũng sẽ trở thành hộ pháp thần cùng làm, cùng hỗ trợ để chúng ta làm lợi ích được cho chúng sanh./.

h./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!